

д Гл. 12; 57.

е Иов. 22; 5.
55; 7. Псал.
16; 2. Мат.
25; 50. Рим.
5; 42. 44;
55. 1 Кор.
9; 16, 17.
Филм. 41.

жс Гл. 9; 51,
52. Иоан. 4;
4.

з Лев. 15; 46.

и Лев. 15; 2.
44; 2. Мат.
8; 4. Гл. 5;
44.

і Мат. 9; 22.
Мар. 5; 54.
40; 52. Гл.
7; 50. 8; 48.
48; 42.

к Ст. 25.
л Рим. 14; 17.
м Мат. 9; 15.

Иоан. 17; 12.

отъ нивъ-тѣ ще му рече: Мини, сѣдни да
ядешъ? И не ще ли да му рече: Приго- 8
тви нѣщо да вечерямъ, и стегни ся та ми
ѡшетай, дождъ ямъ и пѣжъ, и слѣдъ това
ще ядешъ и пѣшь ты? Да ли ще благо- 9
дари на тогось ратая защото е свършилъ
каквото му е было порѣчано? Не ся на-
дѣжъ. Така и вы, кога направите все що 10
ви е повелѣно, казувайте: Ный смы е раби
нищожни; защото направихмы това което
бѣхмы длѣжни да направимъ.

И *исвъ* пѣтуваніе-то си къмъ Иерусалимъ, 11
минуваше прѣзъ срѣдъ Самаріѣжъ и Галилеѣжъ.
И веднѣжъ когато влѣзваше въ нѣкое си 12
село, срѣщнахъ го десетима ^е прокаженни,
които ся спрѣхъ издалечъ; И тѣ възвы- 13
сихъ гласъ и казувахъ: Иисусе настави-
че, помилуй ны. И като *гы* видѣ, рече имъ: 14
Идѣте ся покажѣте на священницы-тѣ. И
когато отивахъ, очистихъ ся *отъ прока-*
ж-тѣ. И единъ отъ тѣхъ, като видѣ че 15
исцѣлѣ, повѣрихъ ся и съ голѣмъ гласъ сла-
вяше Бога, И паднѣ на лице при позѣ-тѣ 16
му, та му благодаряше; и той бѣ Самари-
нинъ. А Иисусъ отговори и рече: Не ся 17
ли очистихъ десетима-та, а дѣ ся девети-
ма-та? Не ся ли намѣрихъ *други* да ся 18
вѣрихъ да въздадѣтъ слава Богу, но то-
ко тойзи иноплеменникъ? И *рече* му: Ста- 19
ни та си иди; твоя-та вѣра тя исцѣли.

И попытанъ отъ Фарисеи-тѣ, кога ще 20
дойде царство-то Божіе, отвѣща имъ и
рече: Царство-то Божіе нѣма да дойде съ
изглеждане: *Нито* ще *ви* рекѣтъ: Ето 21
тука е, или, ето тамъ; защото ето. *Цар-*
ство-то Божіе вѣтрѣ въ васъ е. И рече 22
на ученицы-тѣ: *Ще* дойдѣтъ дни когато